

Християнска мисъл

ЦЕНА 1.50 лв.

Интервю с Лидия Маринова

Мръсна дума ли е политиката?

стр.8

Радостина Горанова,
българското адвентно радио
„Гласът на надеждата“

От местопрес- тъплението Ерусалим?

стр.4

Иван М. Николов

Подарете си малко негативизъм и тъга!

стр.10

СЪДЪРЖАНИЕ

Heroes

Първото Адвентно приложение,
включващо
библейски герои

стр.3

От

**местопрестъплението
Ерусалим**

Радостина Горанова,
адвентно радио
"Гласът на надеждата"

стр.4

**Четири тайни
на щастливото
семейство**

П-р Пламен Петров

стр.7

**Мръсна дума
ли е политиката?**

Интервю с
Лудия Маринова

стр. 8-9

**Подарете си
малко
негативизъм и
тъга!**

Иван М. Николов

стр.10-11

**Двупосочен
билет за
студент по
теология**

Интервю с
Влади Крумов

стр.13

Мислели ли сте
някога колко време
прекарват децата ви,
играейки на видеоигри? Ето
някои проучвания. Хората,
родени на границата
на хилядолетието, ще
прекарат повече от 10
000 часа, играейки на
видеоигри, докато навършат
21-годишна възраст.

Свещени игри HEROES

Първото Адвентно приложение, Включващо библейски герои

До края на това десетилетие земята ще стане домакин на 1,5 милиарда активни и взаимосвързани геймъри. Всички изследвания показват, че игрите са най-подходящото пространство за разказване на истории. Вестниците, списанията, радиото и телевизията отстъпват място на таблетите и смартфоните.

Деца и младежите наистина желаят да бъдат част от една епична история, защото те са във възрастта, в която все още вярват, че всичко е възможно. Те искрено искат да променят света.

Можем ли тогава да си позволим да пренебрегваме новото поколение, което е нетърпеливо да чуе още една героична история?

Можем ли да си позволим да изпуснем да го ангажираме чрез най-използвания цифров носител за разказване на истории, когато точно това е нашата мисия и главна задача - да разпространим историята за спасението на човечеството чрез Исус Христос.

И така ГЕРОИТЕ (Heroes) е игра, която е посветена на единствената история, която наистина си заслужава да бъде научена. Това е първата адвентна игра за iPhone и iPad, която още със стартирането си през август 2013 г. е свалена 3000 пъти за първите 48 часа. Тя ще бъде достъпна и за андроид от юни 2014 г. Плановите са до 2016 г. да се прибави и история на Реформацията, а през 2017 г. - историята на Адвентната църква. За момента се ползва на английски и испански език. В края на тази година ще бъде преведена и на френски език.

„Heroes“ е игра в стил комикс, включваща любопитни факти за живота на известни библейски герои. Игра-

чите могат да научат истории от Свещеното писание и да тестват своите знания, като отговарят на възможно най-много въпроси за време от шестдесет секунди. Правилните отговори печелят за играча „манна“, с която той може да търгува. Ако играчът се справя с въпросите за определеното време, може да получи и „Лазар ефект“ (още един шанс), петъчен ефект (свойна порция манна) или „ефект Исус“ (изкачване до следващо ниво) и др. А ето и първите 11 герои, с които стартира играта през август

миналата година, като към името на

всеки е прибавен и героичен псевдоним: Исус - Лъвът на Юда; Естир - Кралицата на гързостта; Данаил - Мъдрият пророк; Петър - Скалата; Рут - Мъдрата вдовица; Авраам - Баща на народите; Давид - Убиецът на гиганти;

Мария - Пазителка; Мария Магдалена - Нахлуващата в гробници; Павел - Обикалящият конник; Йоан - Синът на гърма.

Създател на играта е Сам Невес, който споделя, че целта на играта е да обогати живота на играчите чрез изучаване на героите от Библията.

„Осъзнах, че за да се изгради чувството за идентичност на това ново поколение, е необходимо да се издигнат и припомнят кои са нашите герои - разказва Невес. А какво по-подходящо от това да се използва нещо, което те познават най-добре, каквото са електронните игри?“

Продължава на стр.15

стр. 3

Bible apps download

Първото Адвентно приложение с
библейски герои вече е налице.

От местопрестъплението *Звучащи*

стр. 4

А Исус отиде на Елеонския хълм.
И рано сутринта пак дойде в храма; а всичките люде дойдоха
при Него, и Той седна и ги поучаваше.
И книжниците и фарисеите доведоха една жена,
уловена в прелюбодейство,
и... я поставиха насред.

Мислех, че днес е невъзможно да се случи подобно нещо. Но преди известно време в Интернет се появиха кадри с убийството на 17-годишно момиче от тълпа мъже в Мосул, Ирак. Жертвата е опетнила семейната чест, като се е влюбила в момче от друга вяра. Затова роднините я подмамват да се прибере у дома, а след това я пресрещат, заедно с тълпа, която набъбва до 1000 души. Момичето е оберадено, проснато на земята и докато моли за помощ, мъжете я ритат в корема и я замерят с камъни. През това време участници в убийството и зяпачи снимат с мобилни телефони. Мъките на девойката свършват, когато един от екзекуторите разбива главата ѝ с огромен камък. Но не от вчера зверствата се наричат правораздаване.

В калта на живота

Йоан, 8 глава ни въвлеча в история, която ни кара да потръпнем:

А Исус отиде на Елеонския хълм.

И рано сутринта пак дойде в храма; а всичките мъже дойдоха при Него, и Той седна и ги поучаваше.

И книжниците и фарисеите доведоха [при Него] една жена, уловена в прелюбодейство, и... я поставиха наред.

Голяма тълпа се стича да зяпа уличното представление - влачат жена, заловена в чуждото легло. На местопрестъплението - в самата изневяра. Каква пикантна история! Фарисеите са във вихъра си, те лично режисират сцената. Мръсни чаршафи, разпуснати коси и полуголо тяло: Забранено за лица под 18 години! Но макар жената да е изтикана в центъра на събитията, главният герой е друг. Той говори в храма. Идеален декор да Му сервират случая, като прекъснат беседата. И ето я жената в локвата на унижението, блъсната на земята пред Него. Драмата е в ръцете Му. Сценаристите очакват провал. Те се надяват сам да си сложи примката. Не знаят, че си имат работа с най-големия Драматург. Когато влизаш в Божия сценарий, трябва да си готов да преоткриваш важните неща. И най-вече да „прочетеш“ отново себе си.

Това „четене“ започва с Неговия сведен поглед. Понякога най-голямата милост на света е да не те гледат. Жената по-скоро би умряла, отколкото да срещне очите Му. Направила крачката, с която е прекрачила душата си, тя е съвсем обърквана, сякаш е пропуснала най-важното, без да може да се върне назад и да започне отначало.

Продължава на стр.6

От местопрестъплението Ерусалим

Продължава от стр.5

В някакъв момент, дори не помни кога, е престанала да живее; скъсала е с достойния, почтения, благородния живот и постепенно е емигрирала в някакъв объркан грабителски свят, където я насилват и употребяват, дори когато я ласкаят и обсипват с подаръци.

Но често в този свят благодетелите ни се оказват палачи. Заловена е на местопрестъплението. И все пак не тя е важната. Кукловодите, които дърпат конците, искат да се възползват от скандала, за да си разчистят сметките с новия Учител. Но само след минути научават, че всъщност нямат контрол над събитията. В нейния случай законът предписва свидетелите по делото първи да приложат решението, последвани от другите желаещи, при условие, че са във от подозрение за същия вид престъпление, а освен това, не са съучастници. Фактът, че така безславно се оттеглят, макар тя да е само стръв, за да впримчат Исус, говори, че по всяка вероятност някои от тях са главни герои в нейния булеварден роман: любовници и палачи!

И още една интересна подробност. Имайки предвид мястото на събитието, и това, че по същото време храмът се възстановява, то екзекуторите вероятно задигат камъните от строителните материали. Явно и тук целта оправдава средствата. Но Исус охлажда този горещ ентузиазъм с предложението невинният сред тях да хвърля пръв. Единственият, Който има право да раздава правосъдие, прощава!

Нека погледнем на този случай като метафора за живота. Кого съдите, какво държите в ръка и каква е задната ви мисъл в такава ситуация?

Галопираш застой и свиване на настоящето

Всички сме били в ролята на тази жена, когато обстоятелствата и хората ни влачат в определена посока; когато другите ни употребяват с определена цел и ни захвърлят. „Това не звучи добре, прекалено мрачно и неподходящо е за нашия лъскав и шумен живот. Но усещането ни е

добре познато - коментира журналистката Ирис Радиш. - Усещането, че не ние живеем живота си, а той живее нас. Че не участваме в галопиращите промени на обществото, че сме като парцалена кукла, която подмятат насам-натам, че нямаме достъп до аварийната спирачка.“ Пол Вирилио нарича това галопираш застой.

„Живеем на педал“, но сякаш не се придвижваме напред. Влагаме усилия, но това ни износва. Въртим се в омагьосан кръг. И цялото това препускаме ни кара да забравим, че сме духовни същества, че носим душа... На психиатъра Николай Михайлов принадлежи тъжната констатация, че „животът е скромна идея в българския прочит“. И още: „Тук животът не се живее, а се влачи; и всички ние сме развеселени прахосници на остатъчна жизнена енергия“. Е, опровергайте го, ако можете!

Но да се върнем към историята и нашата героиня. Сигурно тя е била щастливо момиченце, на което са разказвали приказки. Сигурно е преследвала мечтите си до момента, в който е решила, че няма да яде забранения плод с изкуствени зъби, че трябва да вземе от живота всичко, докато е млада; че съдбата ѝ предлага големи възможности, като я среща с влиятелни мъже с добре натъпкани кесии. Или първият мъж, на когото се е доверила, е бил сводник. А после е нямала достъп до „аварийната спирачка“. Но тези връзки действат като дрога. Първо, необходимо е да си набавяш голямата, второ, не можеш да прекъснеш зависимостта. А опитите да се върнеш назад свършват обичайно... в калта.

В калта е и тази жена. Тя постепенно прекрачва в една действителност, в която Бог не съществува, където истинските неща са заменени с полуфабрикати за бърза консумация - любовни авантюри от Макдоналдс; с някакви преживявания от епруветката на чуждите страсти, които стесняват все повече и повече нейния свят и го насищат с вина.

Дори децата днес са застрашени от подобно „свиване на настоящето“. Куклите, с които можеш да играеш лично „на майка и деца“, губят популярност за сметка на новите звезди, които живеят на показ и толкова показно, че в очите на тех-

ните невръстни фенове короните им стържат небето. Те споделят тяхната приказка, вживяват се в тяхната роля, за да получат в замяна едно изключително материално послание, без да осъзнават, че при изкуствените знаменитости пудрата е по-ценна от същността. „Ние вървим в посока, която жестоко ни откъщава“ - казва Рангел Вълчанов. И е възможно някой ден изобщо да не открием истинските неща.

Светът без Бога се свива до размерите на една духовна локва.

Преживявания с вкус на вечност

Чудото е, че това не е краят. Точно тогава нашата героиня се оказва в нозете на Исус, макар завлечена там от жестоки и безскрупулни хора. И когато очакваме камъните да полетят, до нас достигат думите: „Аз също не те осъждам. Иди си и недей повече да грешиш“.

Тя е чувала „Иди си!“ много пъти от своите клиенти и „Престани да живееш така!“ - от своите близки и приятели. Но само Бог ѝ казва: „Не те осъждам“. Ето че има надежда, дори за нея - блудницата, която зад разпилените си кичури вижда единствено капана на живота и смъртта. Именно преди самата екзекуция, нейният свят се разгръща в една невероятна среща. Най-после и тя преживява нещо истинско. Най-после усеща вкуса на свободата. Най-после среща Човека, Който сам поема риска да ѝ се довери.

И ние се нуждаем някой да повярва в нас. Да сведе поглед надолу, когато ни се иска да потънем в земята от срам. Да ни подаде ръка, когато са ни повалили на земята. Да ни прости, когато са ни осъдили или сме се осъдили сами. Да ни даде бъдеще, когато сме в безпътница. И да ни насърчи да „прочетем“ отново себе си в Неговото присъствие. Защото Той е нашият Автор, а ние сме Неговият шефдьовър. Всеки един от нас.

Радостина Горанова, говорител
в българското адвентно радио
„Гласът на надеждата“

АДВЕНТНОТО РАДИО РАЗКАЗВА ВЕЧНИТЕ ИСТОРИИ.
Чувайте ги на AWR. SDABG.ORG

Четирите тайни на щастливото семејство

стр. 7

Сватбата е започнала...
Двойката коленичи за венчална молитва и... църквата избухва в бурен смях.
Причината? Върху подметките на младоженеца някой приятел-шегобиец с жълт маркер е написал: "Помощ! Помощ!"

Шегата си е шегата, но всяко семејство наистина се нуждае от помощ. Всеки дом се нуждае от помощ. Всяка църква се нуждае от помощ.

Статистиката за разводи е потискаща. И все пак, парадокс! Макар половината от склучените бракове да завършват с развод, хората продължават да се женят! Явно вярват, че семејството е нещо прекрасно, важно и необходимо; че по свой начин осмисля съществуването ни; че задоволжава една дълбока човешка нужда.

Добрата новина е, че помощ има! Ние християните разполагаме с най-добрия брачен Консултант, най-добрия Мотиватор и най-ефективния житейски Съветник.

Щастливото семејство не е късмет, шанс, шестлица от томото, а плод на съзнателни усилия! „С мъдрост се гради къща и с разум се утвърждава...“ (Притчи 24:3) А тази мъдрост ни е предложена щедро в стра-

ниците на Библията.

Тайна номер едно: Обичай себе си

Колко много хора не харесват себе си - своята външност и дадености. Не се харесват и искат да бъдат някой друг! Това може да бъде доста болезнено. На всичко отгоре е пълна илюзия, че ако изглеждат по-различно, всичко ще бъде различно. Небесният Дизайнер знае с абсолютна точност как да проектира всеки, за да бъде уникален!

Ерес ли е любовта към себе си? Християнска ли е? Необходимо ли е?

Всъщност, тя е нещо естествено. „...а втора [заповед], подобна на нея е тази: Да възлюбиш ближния си, както себе си“. (Матей 22:29)

Продължава на стр.15

Интервю с Лидия Маринова

Мръсна дума ли е политиката?

стр. 8

Интервю

Кои са предизвикателствата за един християнин в нея

Как протича един работен ден на човек, който е част от управлението на втория по големина български град?

Обикновено денят ми започва рано - в 6 часа и завършва към десет вечерта, като поне 10, 11 часа от това време са работа в общината, а малкото останало е за дома ми. Опитвам се да балансирам с домакинството и семейството. Тъй като имам болни родители, организирам така деня си, че да мога да отделя време и за тях.

Ежедневието ми обикновено е много напрегнато. Изпълнено е с много срещи. Решавам проблеми в сектори, които пряко засягат човешки съдби. Често има необходимост да се вземат бързи и спешни решения. Областта, в която работя, е интересна и благодатна, защото има възможност да се направят добри неща за хора, изпаднали в нужда, да се помогне на хора в беда, но в същото време е изключително напояваща, поради недостатъчен финансов ресурс, поради големия

брой хора в тежко положение и поради все още недобри държавни политики. Често пъти да се постигне баланс е много трудно.

Колкото за почивката, благодаря на Бога, че ние дал съботата, защото на практика това е единственият ми ден за релакс и духовно презареждане. Благодаря на семейството ми, че срещам голяма подкрепа и помощ да успявам на всички фронтове.

Единственото, което ми липсва, е че не мога да работя така всеотдайно и за здравния

отдел в църквата, но разбира се, си оставам свързана и съпричастна с всичките му инициативи.

Мръсна дума ли е политиката? Кои са най-големите предизвикателства за един християнин в нея?

Когато през 2006 г. представители на ГЕРБ ме поканиха да бъда част от тяхната идея, аз дълго мислех дали това е подходящо място за един християнин. Но тъй като ми се даде възможност да работя в област, свързана с благотворителност, работа с жени и деца, реших, че моят опит като педиатър, това че съм вярващ човек и християнин, може да допринесе за нещо добро, свързано с работа за хората. Не възприемам себе си като политик, въпреки че съм на такъв пост. Гледам на себе си по-скоро като на човек, който е натрупал опит и познание в областите, в които работи, и може да ги използва в полза на другите. Още повече, че четейки Елън Уайт, на няколко пъти се натъкнах на текстове, които ни призовават да отидем в големите градове, сред управниците, защото и там има хора, които трябва да чуят за Бог, и да видят един друг вид поведение и начин на работа. Не изпитвах страх, даже чувствах призвание. Единственото, което ме плашеше, беше огромния обем работа, която трябваше да свърша. Като общински съветник имах и няколко много сериозни преживявания с Бог, което ми даде смелост да продължа напред.

С какво приносът на един християнин в управлението е по-различен? Освен с компетентността си, с какво друго може да е полезен?

Преди всичко християнинът знае, че не е сам в работата си и ако всеки ден призовава Бог да води неговите битки, може да се постигне много. Това, в което е силен, е мотивацията, с която отива да работи. Не го съблазнява лъскавата страна на нещата - постът, привилегиите - а мисълта, че може да бъде полезен на хората, с идеята, че показва друг вид поведение с принципите, които устоява.

Как споделяш своята вяра сред колегите си политици?

Изпадала съм в ситуации, в които трябва да защитавам мои позиции и да обясня моя начин на мислене. Тогава твърдо съм заявявала, че правя това, защото съм вярващ човек. В други случаи - в трудни за тях моменти - съм се опитвала да ги поощря и подкрепя,

Д-р Лидия Маринова

е родена 1958 г. Учи в Силистра, в природо-математическа гимназия, която завършва със златен медал. След това следва медицина във ВМИ, гр. Варна. Има 32 години стаж като педиатър. Специализира и детска ендокринология.

От 1994 г. посещава Адвентната църква, а от 1998 г. е кръстена. Работи като председател на здравния отдел в местната църква във Варна, а след това поема и ръководството на същия отдел в Северната област.

На последния църковен събор е избрана за национален председател на здравния отдел към Адвентната църква.

През 2006 г. е поканена от партия ГЕРБ да участва в дейността ѝ. В периода 2011 до юли 2013 г. е общински съветник. След това е избрана за депутат в 42-то НС, където работи за кратко време, тъй като е поканена за заместник-кмет на Варна. Решава, че там ще бъде по-полезна. По настоящем е заместник-кмет на община Варна. Отговаря за секторите „Социални дейности“, „Здравеопазване“, „Образование“, „Младежки дейности“, „Спорт и превенции“.

Журналистите във Варна пишат за нея, че един от малкото добри работещи заместник-кметове и че около нейното име няма скандали.

Номинирана е за награда „Златна ябълка“, която се присъжда на организации и отделни личности, които допринасят за живота и благосъстоянието на българските деца.

Омъжена е, с две големи деца. Съпругът ѝ - Марин Маринов - е старейшина в една от адвентните църкви във Варна.

като съм заявявала, че ще се моля за тях, защото вярвам в Божията помощ и намеса.

Разбират ли те братята и сестрите в църквата? Срещала ли си неодобрение?

Трябва да призная, че по-голямата част от братята и сестрите реагираха много положително, когато разбраха, че влизам в управлението. Подкрепиха ме и ме насърчиха.

Продължава на стр.12

стр. 10

Подарете си малко
негативизъм и
тъга

Инстинктивно всеки човек се стреми към щастие и радост и избягва тъгата и страданието. Освен това една голяма част от популярната психологическа литература от средата на 20 в. до днес ни напраща задължението да мислим позитивно и да избягваме всякакви негативни мисли, ако искаме да бъдем щастливи, и да постигнем успех в живота си. Идеите на Норман Пийл в книгата му „Силата на позитивното мислене“ се превърнаха в мантри за много хора по света и се мултиплицираха в безброй книги и статии по темата.

През последните години позитивната психология започна да открива и да доказва чрез изследвания, че „позитивното мислене“ може да има също така и доста негативен ефект върху щастията на човека. Тъгата и негативното мислене от друга страна може да са полезни за успеха и щастията ни. Книгата на Боб Найт „Силата на негативното мислене: Нетрадиционен подход за постигане на позитивни резултати“¹ е едно доста убедително и в същото време забавно и практично опровержение на бестселъра на Пийл. В нея авторът показва как негативното мислене може да донесе повече позитивни резултати в спорта (Боб Найт е треньор-легенда в американския колежански баскетбол) и в ежедневието.

Докато стратегията на „позитивното мислене“ се състои в това да си представяш и да очакваш най-добрия сценарий на своето бъдеще, кариера, постижения, то стратегията на „негативното мислене“ се занимава с възможно най-неприятното и нежелано развитие на нещата. „Какво ще стане, ако на изпита ми се падне този въпрос, който в момента пренебрегвам?“ или „Как ще живея, ако изгубя настоящата си работа?“ Такива мисли може да ни се струва, че предвещават със сигурност провал, но всъщност се оказват важни за личния успех. Тъгата от своя страна, също се оказва, че е благотворна емоция за психическото здраве на човека. Тя е състояние, в което човек трезво може да осмисли миналото си, да изостри своята преценка, да повиши мотивацията си (противно на очакванията) и дори да подобри взаимоотношенията си с другите. Страданието може да ни направи по-състрадателни, а сблъсъкът със смъртта, провала и загубата - по-мъдри. Парадоксално звучи, но периодите на тъга могат да се окажат здравословни

и дори важна предпоставка за едно по-пълноценно щастие.

Ако се опитае да видим коя от двете нагласи е по-близка до библейското мислене, ще видим, че Библията не ги противопоставя. Всяка от тях има своето важно място в живота и е от значение за благосъстоянието на човека.

Оптимизмът и доброто настроение са важни за здравето ни: „Веселото сърце е благотворно лекарство, а унияният дух изсушава костите“ (Притчи 17:22). Вярата и оптимизмът са в основата на един пълноценен духовен живот, когато са вкоренени в Бог (Евреи 11:6). Исус казва на Своите ученици: „Всичко каквото поискате в молитва, вярвайте, че сте го получили, и ще ви се събдне“ (Матей 11:24).

Тъгата и болката пък ни помагат да преосмислим истинската стойност на живота: „По-добре да отиде някой в дом на жалеене, отколкото да отиде в дом на пируване. Защото това е сетнината на всеки човек, и живият може да го вложи в сърцето си.“ (Еклесиаст 7:2). И ако следващото изречение на някои хора им звучи абсурдно, глупаво и смешно, днес психолозите откриват неговата категорична валидност: „По-полезна е печалта от смеха, защото от натъжеността на лицето сърцето се развеселява.“ (Еклесиаст 7:3). Трудностите и изпитанията могат да ни направят по-мъдри (Яков 1:1-5), а изобличенията и критиките могат да са много по-полезни за личното ни и духовно израстване отколкото похвалите и комплиментите (Псалми 141:5; Притчи 15:31; 27:6; Еклесиаст 7:5; Откровение 3:19).

Не е необходимо да се разкъсваме между оптимизма и песимизма, между позитивното и негативното мислене. Просто трябва да се научим да ги прилагаме по подходящия начин в живота си. Що се отнася до практичната страна на нашето ежедневие, истинската мъдрост рядко се състои в това да отхвърлим една позиция за сметка на друга. По-скоро тя се изразява в способността ни да съчетаем привидно наглед противоположни идеи, без да полудеем, а да извлечем ползата от всяка от тях (по Ф. С. Фицджералд).

Така че не се страхувайте да си позволите негативизъм и тъга, когато Бог ви ги „подарява“. Може да се окаже, че точно сега, това е, от което най-много се нуждаете.

Иван М. Николов

¹ The Power of Negative Thinking: An Unconventional Approach to Achieving Positive Results

Мръсна дума ли е политиката?

Общо 1656 деца преминаха през безплатен очен скрининг, организиран от Лайънс клуб - Варна, съвместно с община Варна. Проведената под патронажа на д-р Лидия Маринова - зам.-кмет на община Варна акция, позволи на родителите да получат подробен резултат от проведените изследвания. По този начин се дава възможност да бъдат предприети мерки за навременна превенция.

През месеците април и май 2014 година в 18 детски заведения профилактичен преглед преминаха 1656 деца, от които 493 деца бяха насочени към офталмолог. Някои от тях проявяват повече от едно

отклонение. Най-често е засичано далекогледство - 343 деца, следва астигматизъм при 283 деца, а късогледство апаратът е регистрирал при 15 деца. В организацията на масовия скрининг бяха вложени общо 488 часа доброволен труд.

Апаратът Plusoptix SO9 е на разположение за безплатно ползване в детския "Лайънс скрининг център", на адрес: бул. "Осми Приморски полк.", 67А. От октомври 2013 година в плаващ график се провежда безплатен слухов скрининг, както и скрининг на гръбначни изкривявания. Записвания се приемат на телефон 0885/050-750.

Продължава от стр.9

До ден-дневен се молят за мен да бъда добро свидетелство за Бог. Имаше, разбира се, братя и сестри на противоположното мнение, смятащи, че един християнин няма място в тези среди. Аз уважавам тяхното мнение. Те имат своите притеснения. Действително почвата, на която стъпвам, е много хлъзгава. И една погрешна стъпка, ако за друг човек може да бъде незабелязана, за един християнин може да бъде пагубна. Още повече, че много хора, с които работя в момента, знаят, че аз съм вярващ човек, и това още повече ме прави отговорна и внимателна в действията си.

Като лекар с изключително богат опит има ли си случаи на свръхестествени изцеления?

Не, в интерес на истината. Но от друга страна аз съм се модела за всеки мой пациент Бог да ми помага да поставя правилната диагноза в случаи, в които решението ми на пръв поглед няма логика. Така съм успявала при много тежки случаи да помогна, и тук мога да заявя твърдо, че Бог се е намесвал.

Как работата ти на тази позиция може да допринесе за социалната дейност на църквата?

Винаги съм мислела, че има много неща, които мога да се желаят. Ако искаме да достигнем до хората, точно в тази област бихме могли да бъдем много успешни. Това, в което мога да помогна като опит и знание, е да изяснявам как нормативно и законово можем да създадем услуги, от които да се ползват от хората. Мога да посоча къде са най-невралгичните точки в тази сфера, където

можем да помогнем. Мисля, че това е една от основните задачи на църквата - да бъде в помощ на нуждите на хората. Чрез работа в обществото ние разкриваме какво означава практически Христовото служене и живот за другите от една страна, а от друга - ще направим църквата си позната и уважавана.

Сподели някой насърчителен момент от работата ти като заместник-кмет.

Наложи се в общината да се организира среща с протестантските пастори във Варна, на която дойде и отец Иван. Искана помощ за децата от Нови хан - дом за сираци. Постепенно от разговора какво можем да направим за нуждаещите се, преминахме на тема Бог, духовност, вяра, както и подкрепата, която може да даде човек на моята позиция. Накрая на разговора отец Иван каза: „Боже, доживях да видя един вярващ човек на този пост!“

Освен това по различни поводи, когато подаряват подаръци за кметството, от един момент започнах да получавам подаръци с религиозна стойност (Библии, кръстове, ... различни религиозни символи), тъй като се разчуло, че аз съм вярващ човек.

Още нещичко бих могла да споделя. В разговор с една от служителските в общината неусетно от служебната тема минахме на духовна, при която аз споделих, че съм вярващ човек и принадлежа на Адвентната църква, а тя възкликна: „Знаех си, че има нещо тук!“ Тези кратки емоционални моменти на насърчителни думи ми дават кураж и сили да продължа и да бъда сигурна в Божието водителство. ХМ

Двупосочен билет за студент по теология

Влади Крумов е роден през 1985 г. във Велико Търново. Още като тийнеджър започва да посещава църквата на адвентистите заедно със сестра си и своята майка. Кръщава се през 2002 година.

Завършва специалност Сроителство на сгради и съоръжения в УАСГ в София и известно време работи като инженер. От края на 2011 г. е младежки пастор и ръководител в ЦАСД „София-Благодат“. Преди по-малко от месец Влади завърши и теологичен колеж „Стефан Константинов“.

Влади, тази година ти завърши бакалавърската си степен по теология. От известно време се носи слух, че от тази есен продължаваш теологичното си образование извън България, така ли е?

Да, така е. Ще продължа образованието си за магистърска степен в теологичния университет във Фриденсау, Германия.

Какъв е профилът на магистърската ти програма? Заслужава ли да инвестираш още две години в богословските науки?

Магистратурата е две години наистина, а профилът е мисиология и евангелизиране. Заслужава си, защото програмата е по-практична и ще се занимава с предизвикателствата за работа в секуларизирана Европа,

където е все по-трудно достигането на нови хора.

Обучението в магистърска програма поръчение „отгоре ли е“ или твое лично желание?

И двете. Преди година проучвах вариантите за тази магистратура, но когато видях цената, ми стана ясно, че това няма как да се случи. Но тази пролет се отвори възможност. Интеревропейската дивизия финансира обучението ми.

Такова заминаване за чужбина определено е привилегия. Какво се изисква да се продължи богословското образование след българския теологичен колеж?

Когато се записах да уча теология в колеж „Стефан Константинов“, аз бях с ясното съзнание, че това ми е призвание от Бог, за да бъда по-компе-

тентен и уверен в служенето си. Тъй като българският колеж е акредитиран към Адвентната асоциация, то дипломирайки се тук, аз имам възможността да продължа с магистърска програма навсякъде по света.

Какво възнамеряващ да правиш след дипломирането си във Фриденсау?

Веднага след като завърша, имам ангажимент да работя като пастор. Мисля да приложа това, което съм научил, работейки с хора и различни църкви. Може и да се ожения.

Какво е твоеето послание към младите хора от твоеето поколение и по-младите, които биха се насочили към теологичното образование?

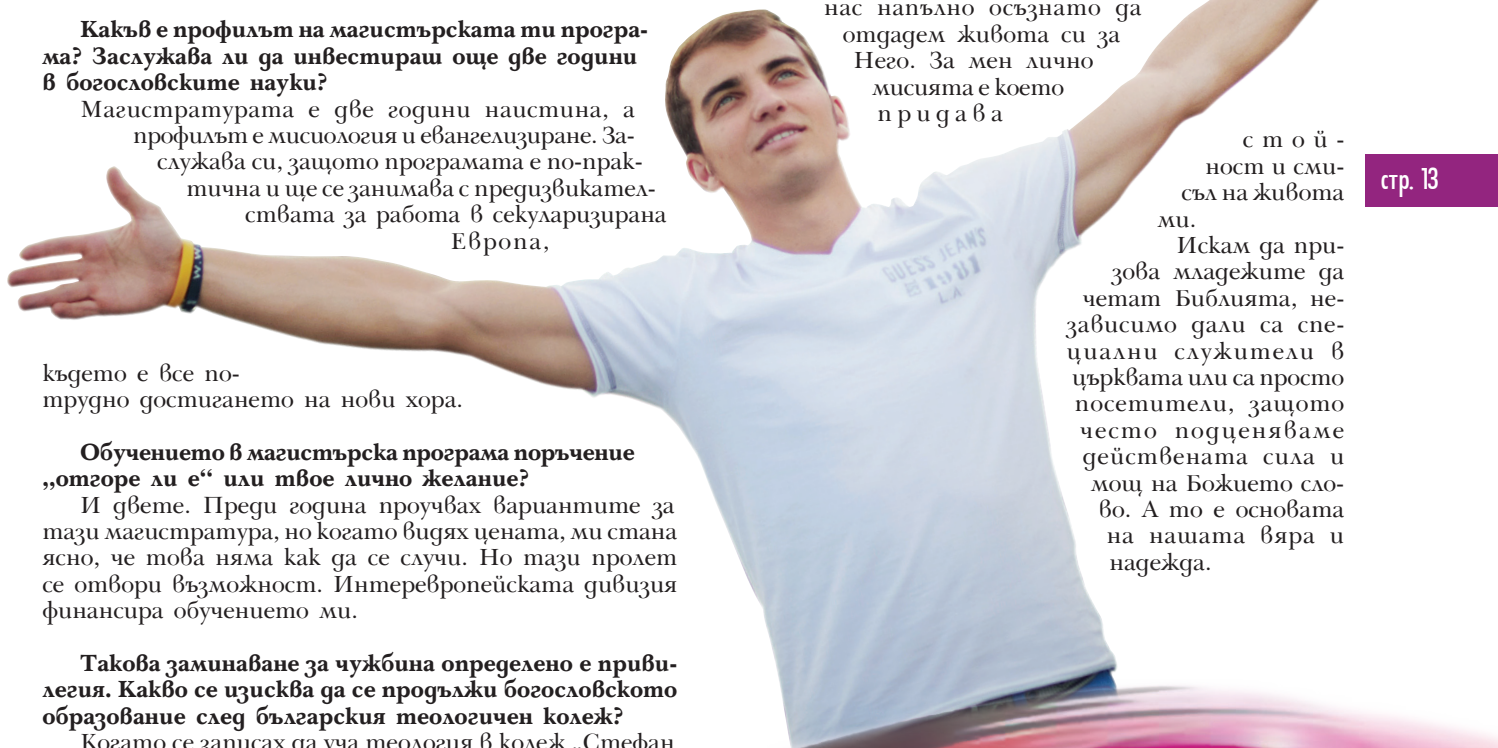
Още като тийнеджър усещах, че Бог ме призовава за пасторско служене чрез някакви ситуации, сигнали...

Дълго време им се противопоставях, но в крайна сметка се пречупих пред Божиата воля. Тези от вас, на които им е идвала подобна мисъл наум или някой сподели с тях, че имат духовна дарба да бъдат служители, нека да започнат веднага да се молят, защото Бог ни е създал с

мисия в този свят и очаква от нас напълно осъзнато да отдадем живота си за Него. За мен лично мисията е което при да ва

с т о ѝ -
ност и сми-
сль на живота
ми.

Искам да призова младежите да четат Библията, независимо дали са специални служители в църквата или са просто посетители, защото често подценяваме действената сила и мощ на Божието слово. А то е основата на нашата вяра и надежда.

Книгата на пастор Мумко Димитров "Учителят - 66 есета за Съботното училище" - пълно и добре подредено представяне на най-важните насоки, свързани с работата на учителя в Съботното училище.

Анализирайки настоящата ситуация в нашите църкви, авторът полага необходимата основа за работата на всеки един учител, изяснява целите на Съботното училище и дава съвсем конкретни идеи, чрез които те могат и трябва да бъдат постигнати. Написана е на ясен и достъпен за всеки читател език. Богатият набор от сравнения, мисли на известни личности и картини умело подпомагат възприемането на съдържанието.

В богословско отношение книгата създава правилната представа за работата на учителя, като стъпва върху християнския светоглед, поставящ Исус Христос в центъра на живота и служенето. Важността от всекидневно следване на Спасителя в постоянна молитва и лично изследване на Библията са с право

поставени като неотложни в дейността на всеки един учител. По много умел и разбираем начин са представени тълкувателните похвати на екзегетиката. Широкият спектър от полезна литература, посочен в книгата, предлага една прекрасна база, на която търсецът изследовател може да стъпи в опита си, както за по-обстойно и дълбоко достигане до библийската вест, така и за компетентно и въздействащо представяне на тази вест пред групата. Дозата хумор и остроумие, фино вплетени в тъканта на отделните страници, превръща книгата в леко, достъпно и приятно четиво.

Пожелавам на всеки читател не просто да ползва книгата като методично помагало, но да я превърне в място за среща с Бог!

Венцислав Панайотов

Четири тайни на щастливото семейство

Продължава от стр.7

Как да обичам другите, като не обичам себе си? Принципът е следният: „Но Петър рече: Сребро и злато аз нямам, но каквото имам, това ти давам - в името на Исус Христос Назарянина стани и ходи“ (Деяния 3:6). Тоест, не мога да ти дам нещо, което нямам; давам каквото имам... Ако имам пет ябълки, мога да ви дам три, но ако имам три, как да ви дам пет?

Това важи с пълна сила и за любовта в семейството и църквата. Ако нямам любов към себе си, какво да дам на вас? Как да обичам семейния си партньор? Затова най-напред трябва да обичам себе си. Логично.

Уважавай себе си. Когато се уважаваеш, и другите ще те уважават. Как да започна да се уважавам повече?

Ето пет примерни стъпки:

1. Запитай се: „Защо имам толкова ниско самочувствие?“

Днес е трудно да откриеш човек напълно завършен емоционално, защото по-голяма част от хората израстват в семейства с проблеми. А хора, живели при такива условия, имат дълбоки емоционални рани, които се опитват да скрият. Личната болка ги кара да търсят изцеление. И естествено, разчитат на семейството. Но в пълнота това го може само Бог! Неслучайно Светият Дух е наречен Утешител!

Така че, ние можем да се научим да се приемаме и да се справяме със своите слабости, вместо да се крием от тях или да обвиняваме другите.

2. Обърни гръб на миналото.

„Братя, аз не считам, че съм уловил, но едно правя - като забравям задното и се простирам към предното, пускам се към прицелната точка за наградата на горното от Бога призвание в Христос Исус“ (Филипийци 3:13,14).

Християните са неоправими оптимисти!

3. Открий гарбите си.

Дај си сметка кои са силните и кои са слабите ти страни. И това, което ти се удава, го прави все по-добре.

4. Мисли и говори като успял човек.

„За всичко имам сила чрез Онзи, Който ме подкрепя“ (Фил.4:13)

Чети вдъхновяващи книги, гледай вдъхновяващи филми, общувай с вдъхновяващи хора. И най-вече стой далече от мърморковците и сръдльовците.

Успелият човек знае какво иска от живота. И знае какво не иска. Нищо не ни пречи да започнем още от сега да бъдем такива, каквито искаме да бъдем.

5. Често си напомняй, че Бог те обича.

„Господ ми се яви отгадна и рече: Наистина те възлюбих с вечна любов, затова продължих да ти показвам милост.“ (Ер.31:3)

Тайна номер две: Обичай половинката си като себе си.

„...а втора [заповед], подобна на нея е тази: Да възлюбиш ближния си както себе си“ (Матей 22:29). Колкото и ближни да имам в съседния апартамент или на съседния етаж, моят „най-ближен“ е моят партньор - жена ми, мъжът ми. Тоест, аз трябва да обичам жена си като себе си!

Тайна номер три: Моите деца са част от мен.

Моето дете е следващият „най-ближен“ за мен човек. Защо? Защото така ни казва Господната молитва - „А вие се молете така: Отче наш, Който си на небесата, да се свети Твоето име!“ (Мат.6:9) Ако аз наричам Бог „Татко“ и моите деца също Го наричат „Татко“, тогава ние сме духовни братя и сестри! Това е задължаващо, това означава взаимно уважение и сърдечност.

Тайна номер четири: Обичай Бог повече от всичко!

„А Той му рече: Да възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичкия си ум“ - това е голямата и първа заповед. А втора, подобна на нея, е тази: Да възлюбиш ближния си както себе си“ (Мат.22:37-39).

Бог е „изобретателят“ на любовта. Ако Го обичаме и приемаме Неговата любов, тогава ще ни е по-лесно да се обичаме и помежду си! Не е възможно нашият Бог да е любов, а ние да не сме!

Пастор Пламен Василев Петров, секретар на отдел „Семейно служение“ Западна област

стр. 15

Свещени игри...

Продължава от стр.3

Невес, който е пастор в Адвентната църква в Уимбълдън, Южен Лондон, обяснява, че е наблюдавал нарастващо разминаване между младите хора и Библията. „Героите“ (Heroes) е насочена точно към децата и младите, с цел да ги накара да се обърнат към Писанието.

Нейл Ах-Ван, гуизайнерът на Heroes, казва, че играта ще намери потребители и извън църквата. „Чрез нея дори могат да се достигнат хора, които не се интересуват от Библията или дори от християнството като такова“ - казва той.

Невес споделя, че се надява изучаването на библейски герои в крайна сметка да променя живота на играчите. „Искаме хората да разберат какво означава да сме ученици на най-важния герой Исус Христос.“

„Heroes“ е разработена от Movinpixel, малка компания за софтуер във Великобритания, която е специализирана в областта на мобилните приложения. Movinpixel разработва адвентните химни и app iWorship.

Безплатно приложение на „Heroes“ е на разположение в iTunes App Store. За подробности посетете movinpixel.com/heroesgame.

Поклонение

Служене

Уважение

ПРИЕМ НА СТУДЕНТИ

РЕДОВНО ОБУЧЕНИЕ
2014 - 2017 г.

ПО СПЕЦИАЛНОСТ "ТЕОЛОГИЯ"

Втори приеман изпит на 16 септември 2014 г.

1. Тест по история, български език и литература (ТИБЕЛ)
Тестът се базира върху материала, изучаван в 9. клас по история и литература, както и върху правилата и нормите на българския книжовен език (граматика, правопис и пунктуация).

2. Устно събеседване върху Евангелието от Йоан

Краен срок за подаване на документи - 10 септември 2014 г.

Придобитата образователна степен "бакалавър по теология" е призната от всички висши Адвентни училища по света и позволява продължаване в магистърска програма.

За контакти:
Учебен отдел: 02/ 8322183
e-mail: info@sdabg-college.org
www.sdabg-college.org

Международно списание на Църквата на адвентистите от седмия ден

3 тримесечие 2014 година

АДВЕНТЕН СВЯТ

Дайджест

От ада към

надеждата

5 Кой е
отговорен?

12 Как функционира
твоята църква?

15 Как вярата
расте?

Дайджест 3 тримесечие 2014

ПРОСЛЕДЕНО ОТБЛИЗО От ада към надеждата 8

Клод Ричли

Преди двацет години Руанда беше унищожена от геноцида. Днес страната и Църквата преживяват възрождение.

БИБЛЕЙСКИ ВЪПРОСИ

Кой е отговорен? 5

Анхел Мануел Родригес

ДУХЪТ НА ПРОРОЧЕСТВОТО

Енциклопедията за Елън Уайт — нов ресурс за Църквата 6

Денис Фортаин и Джери Муун

Представява нов пълномощаaben справочник за забележителната жена и нейното служение за Църквата.

ПОГЛЕД В БЪДЕЩЕТО

Как функционира твоята църква 12

Тед Уилсън

В Христовото тяло има много членове и всички те са важни.

БИБЛЕЙСКО ИЗУЧАВАНЕ

Как вярата расте 15

Марк Финли

Силата на възкресението 3

СВЕТОВНИ НОВИНИ

Трансевропейска дивизия 3

Glow истории 14

КАЛЕЙДОСКОП 16

www.adventistworld.org

Онлайн-версията на списанието е достъпна на 13 езика.

Пълната версия на списание "Адвентен свят", което се издава всеки месец в електронен вид, е достъпна на следния сайт: www.adventist.ru

„Ето, ида скоро...“

Нашата мисия е да възвеличаваме Исус Христос, Който обединява адвентистите от седмия ден във вярвания, мисия, живот и надежда.

Издатель

„Адвентен свят“ е международно периодично списание на Църквата на адвентистите от седмия ден. Издава се от Генералната конференция съвместно със Северно Азиатско-тихоокеанската дивизия на световната църква.

Изпълнителен директор и главен редактор

Бил Нот

Заместник-изпълнителен директор

Клод Ричли

Мениджър по международното развитие

Пюннг Дук Чун

Съвет на попечителите:

Тед Уилсън, председател; Бенджамин Шоун, вицепредседател, Бил Нот, секретар; Лиза Бердсли; Даниел Джексън; Роберт Лемън; Джофри Мвана; Г. Т. Нг; Дейзи Орион; Хуан Пристъл; Майкъл Раян; Ела Симонс; Марк Томас; Карник Дукмециан, юридически съветник

Координационен комитет на списание „Адвентен свят“

Джейронг Ли, председател; Акери Сузуки; Кенет Озбърн; Гуимо Сунг; Пюннг Дук Чун; Сук Хи Хан

Редакционен съвет в Силвър Спринг, Мериленд

Хералд Клигбейл (помощник-редактор), Лаел Цезар (помощник-редактор), Сандра Блекмър, Стивън Чавез, Уилона Каримабади, Марк Келнер, Кимберли Лусте Маран

Редакционен съвет в Сеул, Корея:

Пюннг Дук Чун; Юнг Квон Чун; Йе Мен Парк;

Редактор на онлайн-издание

Карлос Медли

Координатор по контрол на качеството и работата в социалните мрежи

Джийн Бунстра

Редактор за специални задачи

Марк Финли

Старши съветник

Едуард Цинке

Финансов мениджър

Рейчъл Чайлд

Помощник-редактор

Марвин Торп-Баптист

Изпълнителен съвет

Джейронг Ли, председател; Бил Нот, секретар; Пюннг Дук Чун; Карник Дукмециан; Сук Хи Хан; Кенет Озбърн; Хуан Пристъл; Клод Ричли; Акери Сузуки;

По статут:

Тед Уилсън; Г.Т. Нг; Роберт Лемън

Арт-директор и дизайнер:

Джеф Девер, Брет Мелити

Консултанти:

Тед Уилсън, Роберт Лемън, Г.Т. Нг, Гилермо Би-аджи, Лоуел Купър, Даниел Джексън, Джефри Мвана, Армандо Миранда, Пардон Мванса, Майкъл Раян, Блазиос Ругури, Бенджамин Шоун, Ела Симмонс, Алберто Галфен, Ертон Карлос Кохлер, Джейронг Ли, Израел Лейто, Джон Ратхинараддж, Пол Ратсара, Бари Оливер, Бруно Верталине, Джилбърт Уари, Бертил Уикландер

За автори: Приемат се за разглеждане непубликувани ръкописи. Кореспонденцията може да бъде изпратена на следния адрес:

12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904-6600, U.S.A.

Fax: (301) 680-6638

E-mail: worldeditor@gc.adventist.org

Web site: www.adventistworld.org

Списание „Адвентен свят“ се издава всеки месец и се печата едновременно в Корея, Бразилия, Индонезия, Австралия, Германия, Австрия и САЩ.

„Адвентен свят — Дайджест“ се издава всяко тримесечие.

Издава Съюз на ЦАСД в България

Превод от английски Ана Григорова

Редактор Теодора Николова

Оформление Светла Петрова

Пълна версия 2014, № 3

Силата на възкресението

Моят учител ми завеща две мъдрости:
1. Никога не подценявай чудовищността на човешкото зло.

2. Никога не подценявай силата на евангелието да превъзмогва чудовищността на човешкото зло.

Увреждането на грешните човешки същества се вижда ясно навсякъде в нашия живот.

На двора децата се карат и оплакват, като претендират за притежание над парченца плат и пластмаса, които наричат „играчки“.

На работното място колегите осмиват и мамят в стремежа си да се изкачат с едно стъпало по стълбицата в кариерата, която обещава успех и богатство.

В различни краища на земята оръжия и бомби подкрепят искания за суверенитет и „нация“.

Дори в църквата сме свидетели на познатите грехове гордост и предразсъдъци, които причиняват болка на тези, за чието спасение Христос умря.

Както апостолът толкова уместно отбелязва: „Ако само в тоя живот се надяваме на Христос, то от всичките човече ние сме най-много за съжаление“ (1 Коринтяни 15:19). Християнството, лишено от вестта за възкресението на Исус и Неговата сила да възкресява в нашия живот, не е нищо друго освен неоправдан оптимизъм на фона на смъртоносна реалност.

Но евангелието, което сме призвани да проповядваме и да живеем, ни принуждава да признаем, че възкръсналият Бог възнамерява Неговите ученици да преживеят преобразяваща Му сила още сега в нашето ежедневие и в нашите взаимоотношения.

Чрез Неговата благодат спречкалите се избират по-мек тон. Чрез Неговата сила врагове си прощават. Вдъхновени от Неговия пример мъже и жени устояват на порива на злото, като проявяват любезност, щедрост и вяроност.

„Всеки от нас е история за благодатта“ – е казал поетът. Вzeti заедно неизброимо многото животи, изцелени и възстановени чрез Христовата смърт и възкресение, дават на света една ясна, изпълнена с надежда представа за света, който скоро ще бъде.

Докато четете историята от рубриката *Проследено отблизко* в това издание относно пълното изцеление и възстановяване след ужаса и насилието, вземете решение да живеете, заради благодатта, един възкресен живот.

Бил Нот

ТРАНСЕВРОПЕЙСКА ДИВИЗИЯ

Председателят на ТЕД ще се пенсионира

Бертил Викландер, председател на Трансевропейската дивизия през последните 19 години, обяви своето намерение да излезе в пенсия в края на юли.

АДВЕНТНИ НОВИНИ

Бертил Викландер, председател на Трансевропейската дивизия (ТЕД) на Адвентната църква, информира председателите на съюзите и служителите на дивизията, че планира да се пенсионира на 31 юли 2014 г.

Викландер обявява своето решение при посвещение на служители на 12 февруари по време на двудневно обучение по лидерство. Признание за неговата служба е поднесено от името на Одри Андерсън, изпълнителен секретар на ТЕД, и Сандра Грайс, заместник-директор на Одиторската служба към Генералната конференция (GCAS).

„Радвах се на работата си и на многото хора, които съм опознал на различни места в дивизията, и ще се оттегля от моята отговорност с благодарност към Бог и към колегите си. Ще ми липсват колегиалното отношение и приятелството в нашия офис, което, смятам, е нещо изключително ценно. Нека Бог благослови всички вас и Своето дело в тази част от света“ – казва Викландер.

В кратко изявление, той продължава: „През юли тази година служенето ми в дивизията ще навърши 19 години, а през септември ще съм достигнал до възраст далеч над пенсионната. Благодарен съм на Бог за благословенията, които получих, за многото неща, които научих, и за прекрасния екип, който беше около мен в офиса на дивизията, в съюзите и на други полета в рамките на дивизията. Добре е за мен, че ще мога да

прекарвам повече време със семейството си, а също така има някои интересни проекти за книги и библиейски изследвания, към които ще се насоча след моето пенсиониране. Говорих с пастор Тед Уилсън на Генералната конференция за това и той ще има грижата за процедурата по избор на мой заместник.“

Преди да постъпи в ТЕД, Викландер е служил в родната си Швеция като директор в училището в Екебихолм, като изпълнителен секретар и като председател на съюз.

През последните 19 години Викландер е показал усърдие в това да представя Бог в предизвикателната светска среда на много от държавите в ТЕД. Неговият ентусиазъм е вдъхновил ръководители от всякакви равнища в църквата.

По време на службата му дивизията е претърпяла две териториални изменения. През периодите на преход Викландер е осигурявал силно водителство и е помагал на дивизията да уточни своята визия и цел, като запази фокуса върху Божията мисия.

Подходящо бе, че новината е съобщена по време на обучение по лидерство, защото Викландер е поддръжник на развитието на лидери и на представянето на възможности на хората да изпробват нови идеи.

ОТ TEDNEWS

Адвентисти призовават Неделното служене към недискриминация

Целенасоченото поощряване на балансирането между работа и свободно време може да се обърне против религиозни малцинства, смятат експерти.

Сдружение, поощряващо балансиране между работа, свободно време и социална равнопоставеност в Европа, повтори своя призив за неработен неделен ден на конференция в Брюксел (Белгия) през м. януари.

Европейското неделно сдружение – коалиция на неделни сдружения на национално равнище, търговски организации и организации на гражданското общество, както и религиозни общности – учредено през 2011 г., набира сила в европейския парламент, но продължава да смущава застъпниците на религиозната свобода.

На втората конференция за неработни неделни дни и достойна работа, сдружението направи обръщение към настоящи и бъдещи членове на Европейския парламент, в което иска законотворците да поощрят законодателство, което „уважава“ неделния ден, като „ден за почивка“ и гарантира справедливо работно време.

„Неработният неделен ден и справедливото работно време са от изключителна важност за гражданите и работниците в цяла Европа“ – се казва в документ, разпространен от сдружението, като се добавя, че удължаването на работната седмица „до късно вечерта, през нощта, по време на национални празници и през неделните дни“ влияе

Продължава на следващата стр. ►

негативно на здравето, безопасността, семейството и личния живот на служителите.

Сдружението също така твърди, че удължената работна седмица с по-малко празнични дни не е решението на сериозните финансови неволи на Европа; вместо това то подкрепя създаването на работни места и конкурентоспособност. „Конкурентоспособността се нуждае от иновация, иновацията се нуждае от креативност, а креативността се нуждае от почивка“ – се казва още в документа.

Ако оставим настрана икономическите аргументи, религиозните малцинства в Европа – сред които мюсюлмани, евреи и адвентисти от седмия ден – имат опасения, че предложението може да засегне свободното изразяване на религиозните вярвания, въпреки неговите привидно добронамерени цели за намаляване на стреса и пренатоварването.

„Милиони европейски граждани, принадлежащи към религиозни малцинства, могат да бъдат засегнати от аспирации на Европейския съюз към неделен закон“ – казва Ливиу Олтеану, директор Обществена дейност и религиозна свобода към Интеревропейската дивизия (ИЕД) на Църквата на адвентистите от седмия ден.

В съобщение от 21 януари 2014 г. ИЕД подкрепя позицията на Хану Такула, финландски член на Европейския парламент, който се обявява против неработни неделни дни.

„Законодателството никога не трябва да дискриминира на религиозна основа. Закон, установяващ неделния ден като универсален почивен ден, ще направи точно това. – казва Такула в прессъобщението. – Свободата на вероизповеданията е ключова европейска ценност... Европейският съюз трябва да гарантира на всеки еднакви права и свободи да празнува почивния ден според своите убеждения“ – добавя той.

Джон Грац, директор обществена дейност и религиозна свобода към Генералната конференция на Адвентната църква, казва, че е удовлетворен, че г-н Такула и други членове на парламента заемат ясна позиция срещу неработен неделен ден. „Насърчаваме всички законотворци в Европа да защитят правата на вярващите хора, включително на тези, които не съблюдават неделята като ден за почивка“ – казва Грац.

Адвентистите в Европа поставят под въпрос последиците от неработен неделен ден откакто Европейското неделно сдружение е учредено.

През 2011 г. Раафат Камал, директор обществена дейност и религиозна свобода за Северна Европа към Адвентната църква, казва, че адвентистите „подкрепят идеята, че хората се нуждаят от почивен ден, за да постигнат баланс между работа и свободно време“, но „в същото време искаме да бъдем сигурни, че тези, които не спазват неделята като предвиден от религията си почивен ден, ще бъдат уважени.“

В момента Олтеану води директни разговори с членове на Европейския парламент „да не се намесват в теми, които засягат религиозната свобода и свободата на съвестта, като предлагат или приемат закони, които засягат религиозната свобода на религиозни малцинства.“

Олтеану насърчава членовете на Адвентната църква в Европа да се молят за ситуацията и да се свържат с членовете на парламента в собствената си държава или с кандидатите за този пост, за да лобират за своите религиозни свободи.

„Трябва да се посветим с мъдрост, умереност и позитивно отношение да бъдем посланици на свободата, надеждата и мира; да обичаме другите, но винаги да търсим начин да поощряваме и защитаваме религиозната свобода на всички хора“ – казва Олтеану.

От АН СТАФ

Фестивал на религиозната свобода в Хаити показва мирното съжителство

Адвокати се застъпват за национален ден на религиозната свобода

Фестивал на религиозната свобода в Хаити през февруари утвърди Адвентната църква като основен защитник на свободата на вероизповеданията в страната.

Организирано от Мисията Съюз на Хаити и спонсорирано от Международната асоциация за религиозна свобода (IRLA), събитието привлече повече от 3000 поддръжници в Порт-о-Пренс да празнуват

ФЕСТИВАЛ НА СВОБОДАТА: Джон Грац, Директор на отдел „Връзки с обществеността и религиозна свобода“ към ГК (в центъра), Тарт Сент-Пиер, президент на Хаитянската съюзна миссия; Ели Хенри, секретар на Интерамериканската дивизия, а така също и други официални лица на скорошния фестивал на религиозната свобода, проведен в Порт-о-Пренс, Хаити.

свободата на вероизповеданията и да съдействат за издигане статута на религиозна свобода на Карибите.

Градът Порт-о-Пренс все още се възстановява от опустошителното земетресение, което през 2010 г. погълна 7,8 милиарда долара в причинени щети на нацията, която вече беше смятана за най-бедна в западното полукълбо. Два урагана през 2012 г. усложниха възстановителните дейности.

„Хората от Хаити показаха голям кураж и невероятна способност за оцеляване... Религиозната свобода е едно от съкровищата, което хаитяните притежават и искат да съхранят“ – каза Джон Грац, главен секретар на IRLA.

Фестивалът беше част от първи конгрес по религиозна свобода в Хаити. Стотици адвокати, активисти за човешки права, представителите на правителството и на религиозни общности се събраха за двудневни лекции и работни групи, които подчертаваха мирното съжителство на религиозните общности в Хаити и приключиха с няколко препоръки.

Групата пледира за създаване на подразделение в Хаити към Международната асоциация за религиозна свобода и за преговори с правителството за отбелязване на Национален ден на религиозната свобода в страната.

Други препоръки:

- Конгресът призовава правителството да съхрани разделението между църква и държава.

- Конгресът осъжда всеки акт на нетолерантност, дискриминация и насилие от миналото срещу личности и групи поради тяхната религия или вярвания.

- Конгресът изразява солидарността си с всички групи и личности по света, които са жертва на насилие върху религиозната свобода.

Мари Кармел Роуз Ан Огюст, министър по човешките права от правителството на Хаити, нарече религиозната свобода „основно“ човешко право по време на своята реч. „Свободното упражняване на съвестта е това, което дава сила на душата на личността и душата на нацията“ – каза тя.

Франсоа Клавероли, председател на Френската протестантска федерация и група духовни водачи от Париж придадоха „международно измерение“ на събитието, сподели Грац. Хаити е единствената предимно френскоговоряща независима нация на континента.

Други протестантски деноминации, римската католическа църква, армията на спасението и синкретични религиозни групи също имаха свои представители. Синкретичните религии като вуду например, са широко практикувани в Хаити.

Следващият фестивал на религиозната свобода е планиран за 2015 г. в Порт-о-Пренс.

Защо
Павел казва, че
грехът навлезе в
света чрез Адам,
след като Ева
съгрешава първа?

Кой е отговорен?

Участието на Ева в навлизането на греха в света е било тема на дискусии от древни времена. Еврейската литература се опитва да омаловажи нейната роля, въпреки че в някои случаи тя е обвинявана за проблема с греха. Откриваме също идеята, че Адам е отговорен за грехопадението, а оттук и за идването на греха. Днес най-популярното обяснение е, че Адам стои в теологията на Павел като представител на човешката раса и като такъв това, което е направил, оказва влияние на всички хора. Ще изследвам някои от библейските доказателства, естеството на греха на Адам, а след това ще дам предложение, над което да помислите.

1. Адам и Ева: Ева е спомената само в два пасажа в Новия Завет: II Коринтяни 11:3 и I Тимотей 2:13, 14. Павел се бои за коринтяните, да не би „както змията измами [ехаратаб - да водя някого към приемане на погрешни идеи] Ева с хитростта си, да се разврати [phzeirō - да разруша, да покваря] умът ви и отпадне от простотата и чистотата, която дължите на Христа“ (II Кор. 11:3). Лъжеучителите са като змията и вярващите могат да бъдат като Ева. Те не бива да следват нейния пример. Нейният грях се състои в това, че се отдалечава от посвещението си на Бог и резултатът е вътрешна поквара. Нейният грях не е неизбежен, затова тя трябва да отговаря за него.

В I Тимотей 2:13, 14 Павел илюстрира опасността от слушането на лъжеучители, като препраща към преживяването на Ева. Когато са създадени, Адам е сътворен първи, а после Ева. Но Ева е тази, която се излъгва (apataō - да измамя или да подведа). Последователността в сътворението е противопоставена на последователността в съгрешаването, за да покаже, че да се подлъжеш не е нещо неизбежно. Адам не се подлъгва, следователно Ева е могла да не съгрешава. Затова нейното подлъгване и това на ефесяните не може да бъде извинено.

2. Грехът на Адам: Въпреки факта, че грехът на Ева е потвърден, Павел заявява, че „грехът“ (hamartia - грях, зло) идва на света чрез Адам (Римл. 5:12). Неговият грях е наречен „прегрешение“ (стих 15; paraptoma - злодеяние), защото той яде от плода; и деяние на „непослушание“ (стих 19, rapakoē - нежелание да слушам), защото той наруши божествената заповед. Но грехът, който дойде на света, не е същият като този на Адам. Павел персонифицира греха като зла сила, която, в резултат на прегрешението на Адам, навлезе в света, за да владее над него със смъртна сила (6:12). Затова

Павел използва Адам, за да покаже естественото състояние на човешката раса: в падналото Адамово състояние на човешката раса всички ще загинат (I Кор. 15:21), но в новия Адам всички ще намерят живот. Контрастът е огромен: животът в Адам приключва със смъртта, докато смърт в Христос приключва с живот чрез възкресение. Естественият живот, представян с този на Адам, ще загине докато даващият сила живот на Христос носи нов живот (стихове 44-49). Злото, което дойде на света, е противопоставено на Христос, който дойде от небето, за да го победи.

3. Адам и владение: Идеите на Павел се основават на Битие 1:28 (виж. Римл. 6:16; 8:18-23). Ето и моето предложение, над което да помислите: според Битие Бог поверява владението на планетата на Адам и на Ева. За да владее грехът над света е било необходимо и двамата да му предотстъпят своето владение. Грехът на Ева не е бил достатъчен, за да бъде загубено владението. Докато някой от тях е бил верен на Бог, злото нямало да владее над света. Въпреки че Ева съгрешава първа, само след като Адам съгрешава, злото идва на света и го поробва. Резултатите от прегрешението на Адам са били много по-сериозни от тези от прегрешението на Ева.

Павел е прав, че грехът като господстваща сила идва на света чрез Адам. Но благодарим на Бог за Новия Адам, Исус Христос, Който ни освобождава от поробващата сила на греха (Римл. 6:8-11) и накрая ще освободи самото творение (Римл. 8:18-23).

Анхел Мануел Родригез

е служил като директор на Института за библейски проучвания преди да се пенсионира.

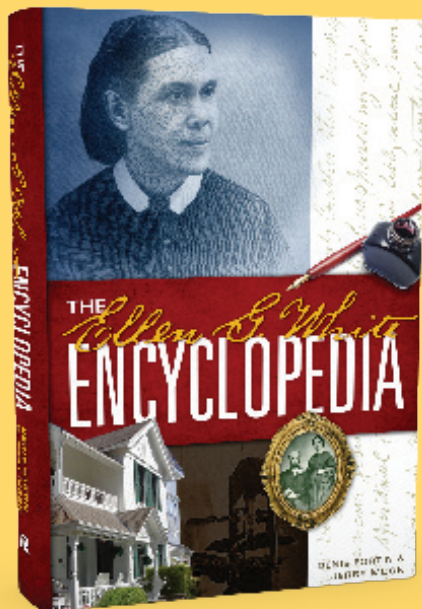
Неотдавнашното публикуване на Енциклопедията за Елън Г. Уайт е резултат на приблизително 13 години мечти, планиране и работа. Тя има потенциала да се превърне в един от най-полезните ресурси за Елън Уайт и за адвентната история и теология.

ето понастоящем има около 20 милиона възрастни членове. Въпреки това тя остава доста непозната за масовата публика.

Найт си представя книгата като стандартен справочник за Елън Уайт, написан за публика, която ще включва ученици, студенти, светски хора и масови читатели. Той я предвижда организирана в два основни раздела: общи статии и такива подредени по азбучен ред, вклю-

редактира. Като приоритизира тези главия, Найт осъзнава, че Енциклопедията за Елън Г. Уайт ще бъде предимно редактирано издание, като голямата част от работата ще бъде възложена на други изпълнители.

През ноември 2000 г. Найт ни попита дали бихме искали да вземем участие в съставянето на предложената енциклопедия. Той предложи да остане редактор-консултант, като прехвърли

Енциклопедия

за Елън Г. Уайт

Нов ресурс за църквата

Денис Фортаин и Джери Муун

Кратка история на проекта

Джордж Найт стартира този проект в края на 90-те години на миналия век. По това време Найт е професор по църковна история в теологичната семинария на адвентистите от седмия ден към университета Ендрюз в Бериен Спрингс, Мичиган. Той попада на реклама на Енциклопедията за К. С. Люис и си представя да изготви подобен труд за Елън Уайт, забележителна жена от 19-ти век. Въпреки хилядите страници, публикувани от и за нея, няма изчерпателен източник, от който начинаещ читател може лесно да почерпи конкретна информация. Елън Уайт е била плодовит писател, успешен здравен реформатор и съосновател на Църквата на адвентистите от седмия ден, глобално религиозно движение, ко-

чващи авторски и редактирани статии с библиографии, написани – когато е възможно – от специалисти в съответните сфери. Още нещо важно: използваният език трябва да бъде достъпен на масовата публика.

Докато прехвърля индексите и съдържанията в съществуващите трудове за Уайт и адвентната история, Найт започва примерно съдържание на необходимите статии. Той представя идеята на Review and Herald Publishing Association (RHPA) и установява сътрудничество с Настоятелството на Елън Г. Уайт.

На този етап е проектът през есента на 2000 г. Когато Найт започва да планира своето пенсиониране, той установява, че в неговия списък има твърде много книги, които трябва да напише или да

”

Тази книга е написана не само от експерти в областта, но е многократно проверена от хора с различни възгледи...

Това изключва субективно отношение и така е постигнат балансиран поглед върху съветите на Елън Уайт. Работата върху книгата е отнела 14 години, като в нея взимат участие около 200 експерти, които написват около 1300 кратки и седем основни статии.

“

прехвърли на нас редакторските отговорности по избора и договарянето на издател, набирането на автори, които да редактират статиите и ръководенето на проекта до неговото завършване. Ние с готовност се съгласихме да поемем проекта, без да осъзнаваме колко труд и колко време ще отнеме.

От самото начало предназначението на книгата беше да представлява лесен за използване стандартен справочник, който е четивен за човек без предварителни познания по темата, но и достатъчно информативен, за да бъде полезен и на специалист. Съставена от около 180 автори от цял свят, енциклопедията не

Първият раздел включва основни въвеждащи статии за Елън Уайт, включително нейната биография, основни теми на нейните писания, принципи при тълкуване, изследователски източници, нейната теология и библиография на второстепенни източници. Първият раздел се разпознава лесно по по-дългите статии, оформени в една колона с бележки в края на текста.

Вторият раздел включва биографии на хора, с които Уайт си е сътрудничела, кореспондирала или за които е писала. Няколко исторически личности, които не са били съвременници на Уайт, като Мартин Лутер и Джон Калвин, са поместени в тематична част с пасажки върху тяхната теологична връзка с Уайт. Ако разлиства книгата, читателят може да разпознае втория раздел по неговите предимно къси статии за личности и по многото фотографии, поместени в статиите.

Третият и най-голям раздел съдържа статии на разнообразна тематика, които варират по дължина от няколко хиляди до такива с по-малко от стотина думи. Подредени по азбучен ред и оформени в две колони, статиите в този раздел са върху различни теми или върху доктрини на Уайт, книги, които тя е писала, исторически събития, места и институции, с които тя е била обвързана.

Всяка статия в биографичния или тематичния раздел е подредена по азбучен ред, отделена от заглавие с получен шрифт. Във всяка статия препратките са поместени в скоби, като са използвани стандартни съкращения на писанията на Елън Уайт. Звездичка (*) отбелязва заглавията или личностите, за които има статия в енциклопедията. Някои статии съдържат препратка „Виж също“. Всяка статия завършва с името на автора. Статиите без автор са от редактори. Повечето от редактираните статии в биографичния раздел са от помощник-редактора Майкъл В. Кембъл, асистент по исторически изследвания в международния адвентен институт по съвременни проучвания във Филипините.

Освен че предоставя лесен достъп до обширна информация за Елън Уайт, надяваме се, че чрез систематизирането на настоящото познание, този труд ще стимулира нова вълна от интерес и изучаване на този влиятелен религиозен водач и писател от 19-ти век.

” Елън Уайт се явява най-влиятелната личност в адвентната история, но съществува и много лъжлива информация за това какво е писала. До днес няма нито един справочник, способен да даде отговор на много въпроси, свързани с отношението на църквата към Елън Уайт. Тази книга е за мислещи хора, които искат да получат добро разбиране за нейния живот и работа.“

Джордж Найд, рекламна брошура на издателство „Ревю енд Хералд“, представяща Енциклопедията.

енциклопедията

само представлява стегнат, но и изчерпателен наръчник на изобилните ресурси, които вече са публикувани за Елън Уайт. Представа и значителен обем нови проучвания. Както начинаещите, така и дългогодишните читатели ще намерят надеждна информация, често представена от нова гледна точка. За да бъде гарантирана точността на изложените данни, целият ръкопис е редактиран и рецензиран от уважавани учени, допълнително редактиран от редактори и накрая редактиран от редакторите на RHPA.

Труд на такава висота не би могъл да бъде завършен без подкрепата и помощта на много хора. Този проект е резултат от сътрудничеството между не малко автори, редакторски и секретарски колективи, асистенти от университета Ендрюз и колеги от различни изследователски центрове, включително Център за адвентни проучвания към университета Ендрюз и Натоятелството на Елън Г. Уайт, както и Бюро за архиви и статистика към Генералната конференция в Силвър Спринг, Мериленд. Редакторският екип на RHPA спомогна съществено за енциклопедията чрез своя опит и насърчение по време на всички етапи от проекта.

Как да бъде ползвана енциклопедията

Енциклопедията за Елън Г. Уайт е организирана в три големи раздела, които лесно се разграничават от читателя.

Денис Фортин и Джери

Мун са професори по теология в теологичната семинария на адвентистите от седмия ден към университета Ендрюз.

На снимката горе: В СТАРИЯ УНИВЕРСИТЕТСКИ КОМПЛЕКС: Някои от членовете на проучвателната комисия за бъдещето на Муденде, които инспектират стария комплекс през 2004 г. От ляво надясно: проф. Мутуку Мутинга с автора на статията и Йозеф Жилваши, ректор. **Горе вдясно:** ЦЕЛИ СЕМЕЙСТВА ЗАЛИЧЕНИ: Д-р. Йесе Табаранза, хирург в болница Мугонеро и Жак Нкинзингабо, председател на мисионско поле Западна Руанда изучават имената на семействата, убити по време на геноцида.

От ада към надеждата

Руанда, 20 години по-късно

Клод Ричли

„В ада не са останали дяволи – казал мисионерът. – Всички са в Руанда.“

Това бе заглавието на първа страница на списание Time от 16 май 1994 г.

Помня как ме побиха тръпки, когато започнах да чета тази статия през пролетта на онази съдбоносна година. Тъй като баща ми и приятелите ми бяха служили като мисионери в Адвентния университет на Централна Африка (AUCA) в Муденде, не можех да остана безразличен към участието на тази красива страна, сгушена сред планините на Централна Африка. Всъщност никой с туптящо сърце не можеше да остане безразличен, с изключение може би на западните държави, които едва си помръднаха пръста, докато тази държава се превиваше в конвулсия от племенна омраза и разруха, и която даде почти 1 милион жертви след 100 дни, познати просто като „геноцида“.

Точно 10 години по-късно през първата седмица на април 2004 г. пътувах до Муденде в Руанда като част от делегацията на новосформираната дивизия Източноцентрална Африка. Бяхме натоварени със задачата да дадем препоръки как да се процедира с разрушения университетски комплекс. Стоях там, сред това, което списание Time нарече „бойните полета на Руанда“, до руините на някогашната адвентна институция, в сградата на научния факултет, където повече от 1000 души, потърсили убежище там, били съседени от обезумяла тълпа. Тридесет и трима наши студенти бяха загинали там.

Разположено на източния склон на планина Вирунга, на около 2200 метра надморска височина, прави местността почти винаги да е обвита в мараня. Тогава ми се струваше, че никога не ще могат да бъдат пропъдени призраците на миналото от това място. И наистина

цялата държава изглежда все още не беше се помирила с трагедията. Като че прокоба тегнеше над всичко. Полята не се обработваха, обгорени стволите стояха като мълчаливи свидетели от някогашни гори, имаше разрушени домове навсякъде.

Столицата Кигали беше потънала в летаргия, нямаше никакъв трафик. И по-същественото – естествено съдържаните руандци все още се бореха със своята мъка, покрусени от неизмеримите загуби. Цели семейства бяха заличени. Дали страната, дали църквата, толкова горда с университетския комплекс в Муденде, щеше да се примири с трагедията и да тръгне от ада към надеждата? Аз съвсем не осъзнавах, че Бог вече бе поставил на място главните действащи лица, които щяха да бъдат архитекти на новороденото на църквата в Руанда.

Всички снимки са представени от Клод Ричли, с изключение на снимките, подписани с други имена.

На снимката горе: ЛЕЖАЩА В РУИНИ: градата на стария централен учебен корпус в Муденде, 2004 г.

На снимката вляво: НАПЪЛНО ОБНОВЕН КОМПЛЕКС: Централният учебен корпус на Адвентния университет в Централна Африка близо до Кигали.

Архитекти на надеждата

Те идват от четири континента. Първият, чийто характер и решителност са устояли на изпитанията като председател на Унгарския съюз в обстановка, последвала тоталитарния комунистически режим, чува Божия призив да дойде в Руанда през 2001 г. Йозеф Жилваши, заедно със своята съпруга – Сузана, се съгласява да служи като ректор на AUCA. Тогава неговият офис функционира в малък комплекс в Кигали, наречен Гишушу. Когато Жилваши пристига и вижда окаяното състояние на комплекса, той почти решава да се завърне у дома. Мястото далеч не изглежда като университетски комплекс, а по-скоро като начално училище без никакви удобства. Библиотеката не е по-голяма от средна по размери стая в Америка. Неговият офис едва побира малко бюро, етажерка за книги и стол за посетител. Общият брой на записаните е само 320 души. Въпреки многобройните заплахи за живота му, Жилваши остава – защото има визия.

През 2004 г. с част от сумата от 200 000 долара, която църквата получава като обезщетение за нанесените в Муденде щети, докато е служила след геноцида като бежански лагер към Върховния комисариат на ООН за бежанците, Жилваши купува красив имот, обявен за продан на хълма Масоро в град Кигали, точно срещу международното летище. А после?

През същата година Бог подействал в сърцата на мла-

да двойка от Филипините – Доминик и Анджи Пагариган. Доминик е архитект, а Анджи - главен счетоводител на Адвентната болница в Манила. Тя придружава съпруга си до AUCA и преподава счетоводство, докато той чертае планове на онова, което ще бъде построено върху ново-закупения парцел. Без да знаят тогава, те заедно с Жилваши полагат основите на това, което се превръща не само в съживяване на университета, но в действителност и на цялата църква в Руанда. Пътят обаче бил доста каменист. Кой е първият крайъгълен камък? Да бъде решено какво да се прави с комплекса в Муденде.

Повратната точка

На 13 май 2004 г. се състои историческа среща в хотел Новотел в Кигали. Изпълнителният комитет на Дивизия Източnocентрална Африка провежда своята среща за полугодieto и най-важната точка от дневния ред е докладът на проучвателна комисия, който щял да реши съдбата на Муденде.

Изготвен под ръководството на Мутуку Мутинга, университетски преподавател от Кения, докладът препоръчва да бъде приета офертата на правителството да закупи разрушения комплекс и с постъпленията да бъде разработен комплексът на хълма Масоро.

Въпреки това опозицията е отявлена. Много членове на комитета помнят „славните дни“ на Муденде. Те са били студенти или преподаватели там. Онези, които загубили живота си там, били техни приятели. Как да обърнат гръб на такава важна част от своя живот и от историята на църквата в Руанда? Обсъжданията, свързани с въпроса дали да бъде даден втори шанс на Муденде са разгорещени, тонът изострен.

Накрая Джофри Мбуана, тогавашният председател на дивизията и на комитета, човек, надарен с чувство на справедливост и добра преценка, приканва аргументите да бъдат обобщени, и да се гласува. Всички чакат със затаен дъх резултатите от крайното преброяване. Препоръката на комитета е приета едва с няколко гласа повече. Пътят е разчистен към напълно ново бъдеще.

Напълно ново бъдеще

И то какво бъдеще! Сега посещавам преобразеният хълм

СТАБИЛНИ ФИНАНСИ: Анджи Пагариган, помощник-ректор по финансовата дейност възстановява финансовата стабилност на AUCA.

СТРОИТЕЛ ПО ПРОФЕСИЯ: Доминик Пагариган, архитект на AUCA, който чертае и прилага всички планове за строеж.

СЪГРАЖДАНЕ НА БЪДЕЩЕТО: Абел Себахасий, ректор на AUCA по време на проверка на строителните дейности в Гишушу.

набирането на още 4 милиона долара, но плановите в момента са да отвори врати за първия випуск от 45 студенти през септември 2015 г.

Масоро. Новият ректор Абел Себахасий, руандец, който бил част от първоначалната комисия за бъдещето на Муденде, ме приветства в неговия просторен офис, с гледка към прекрасно оформен комплекс, със сгради, които карат църквата да изпитва гордост. Те са проектирани и построени от Пагариган, архитект, чието финансиране е педантично управлявано от неговата съпруга, Анджи.

През 2006 г. Анджи става главен счетоводител, с отговорността да възстанови здравата финансова основа сред хаотичната обстановка. Както каза Себахасий: „За четири години тя практикува „археология“: счетоводните книги бяха нечетими, счетоводните системи не съществуваша, оборотът беше на критично равнище. Но в крайна сметка успяхме да спестим пари и да изградим прекрасен комплекс, както и едни напълно нов комплекс в Гишушу, без заеми.“

Подобието на начално училище, кое-

то се издига там, е сринато, заменено от просторна сграда с 24 класни стаи, които да посрещнат разрастващите се факултети по информационни технологии и бизнес администрация. Броят на записаните нараства от 320 на 3200 души. Към факултетите по образование и теология ще бъдат добавени нови програми, включително софтуерно инженерство, здравни науки, математика, икономика, география и още една – медицина.

Изграждане на бъдещето на страната

Преди няколко месеца Себахасий и заместник-ректорът по учебната дейност Ндахайо Клавър са поканени в кабинета на Министъра на образованието в страната. След като ги поздравява за тяхната работа и им благодари за качеството на образованието, което предлага университета в страната, министърът отправя молба от името на правителството. Той моли AUCA да планира да открие първото медицинско училище в Руанда. Правителството се ангажира да помогне като предостави стажанти, стипендии и достъп до други партньори. Необходимо е

Още един архитект

„Новорождението на университета беше новородение за църквата“ – казва Хесрон Билингиро, скромен и непретенциозен човек, който е изключително квалифициран и с безупречни академични акредитиви. Родом от Руанда, той става гражданин на САЩ след като прекарва много години, докато получава своето образование там. Той има две магистърски степени (по теология и бизнес администрация) и докторска степен за проповедник от Университета Ендрюз в Мичиган. Може да има брилянтно бъдеще навсякъде. Вместо това и за разлика от много други африканци, той и неговата съпруга Ана, избират да се завърнат в родната си страна през 2003 г., където Хесрон служи като заместник-финансов директор на Съюза. Първите две години той прекарва във въвеждане на системи и процедури, които да гарантират здраво финансово бъдеще на църквата. През 2005 г. става председател на Съюза в Руанда.

В края на един слънчев следобед в Кигали аз стоях с него на покрива на девет-етажна сграда в строеж, заобиколена от посолства, на една пресечка

НОВАТА СГРАДА НА ЦЕНТРАЛНОТО УПРАВЛЕНИЕ НА СЪЮЗА В УРАНДА: в строителство в Кигали.

ЛИЦАТА НА УТРЕШНИЯ ДЕН: Деца в комплекса на адвентното училище в Рухенгери могат да погледнат напред към светлото бъдеще на една повторно съградена държава.

от центъра на Кигали. Това ще бъде новата административна сграда на църквата в Руанда, като голяма част от нея ще бъде предоставяна под наем, за да бъдат осигурени приходи за бъдещо развитие: училища, които да захранват университета, клиники, които да носят здраве на нацията, църковни сгради.

Когато Билингиро обсъжда планове, той, който обикновено говори с мек тон, става необичайно оживен. Споделя за Гитарама в центъра на страната, където е построен нов мисионски център, за да има по-голяма гласност за църквата. „Но това не беше достатъчно“ – каза той. „Решихме да добавим гимназия, за да достигнем умовете на младите хора. И сега имаме 24 завършени класни стаи.“ Разполагат също така с две общежития, които могат да подслонят 800 деца.

„Искаме децата да се запознаят с нашата доктрина и мисия“ – обясни Билингиро. „Имаше земя, която беше в продажба. Купихме я. Говорих с кмета [и му казах], че университетът ще използва земята за разширяване на AUCA.

„Пагариган вече беше начертал проекта. Така че в момента, в който имаме гимназията и сградата на Съюза, съм сигурен, че присъствието на църквата в този град ще бъде силно.“

При обиколка из страната Билингиро ми показва ново училище за медицински сестри до Адвентната болница в Мугонеро, готово да бъде населено веднага щом правителството го акре-

дитира. В Гисений, близо до границата с Демократична република Конго, той ми показва нов мисионски център, както и голяма гимназия. Имотът е с хубаво разположение, закупен с помощта на църковните членове, към които има голямо помещение, отдавано под наем от предходния собственик на друга деноминация. Когато членовете от тази деноминация научили, че адвентистите са го закупили, някои били недоволни; други поискали да узнаят ученията на нашата църква. В края на една евангелизационна кампания, проведена в помещението, 140 души се кръстили и се присъединили към църквата. В момента там се помещава процъфтяваща наша църква.

В Рухенгери спряхме, за да посетим църква Галилея, която е била сформирана само година преди това. Тя има 324 членове, но планира да достигнат 2000 след няколко години. Строежът на нова сграда е доста напреднал. Други две църкви с капацитет повече от 2000 места са в строеж в същия град. Училище за 1400 ученици е почти завършено.

Жерар Карасира, завършил AUCA и понастоящем председател на мисионско поле Северна Руанда, ме посрещна и ми показва новата сграда на мисията. Тя представлява модерна триетажна сграда с просторни офиси, със свой собствен сървър и счетоводна система SunPlus с връзка към Съюза и Генералната конференция.

През април 2014 г. се навършиха

точно 20 години от геноцида. И ето какъв контраст се наблюдава: тогава омразата почти унищожи страната, а днес страната се развива, църквата също. Народът се научи да прощава и да работи заедно. Корупцията намаля, законът и редът бяха възстановени, дисциплината съградена отново. Държавата всъщност функционира. Тя бързо се превръща в модел за подражание в Африка. А в Руанда нашата църква се превръща в източник на вдъхновение, духовна сила и интелектуално развитие.

¹ Виж също: „Why? The Killing Fields of Rwanda,” *TIME Magazine*, <http://content.time.com/time/magazine/article/0,9171,980750,00.html#ixzz2rUsszqKi>

² Джофри Мбуана понастоящем е главен заместник-председател на Генералната конференция в Силвър Спринг, Мериленд, САЩ. Той изпълнява тази функция от 2010 г.

Клод Ричли
е помощник-главен редактор на списание „Адвентен свят“

Как функционира твоята църква

В разбиране на нейното единство, структура и авторитет - част 3

Тази серия от статии в 3 части разглежда как единството, структурата и авторитетът работят съвместно за мисията на световната Църква на адвентистите от седмия ден. За удобство на читателите, които не са имали възможността да прочетат 1-ва и 2-ра част, по-надолу представяме тяхно кратко резюме (от редакторите).

Бог ръководи основаването и организацията на Църквата на адвентистите от седмия ден. Въпреки че движението започва с малка група вярващи, които „търсеха истината като скрито съкровище“, то бързо се разраства до няколко хиляди души, когато Генералната конференция е официално организирана през 1863 г. С разрастването на църквата, нараства и нейната структурираност, така че „редът и хармоничните действия да бъдат запазени.“

Църковната организация не е била стъкмена набързо, а е била изградена със замисъл и молитва, според както Бог е давал мъдрост и ръководство чрез Писанията и пророческата дарба.

Нашата църковна организация съществува като система за служене, поддържаща реда и хармоничните действия. Църквата върви напред в дадената ѝ от Бог мисия за прогласяване на Неговата истина, както е разкрита в Негово-

то Слово за тези последни дни. Това е представителна система, в която никой ръководител или група от ръководители не може да диктува политиката, действията и дейностите на църквата.

Тъй като всяко църковно равнище работи в хармония с останалите равнища, инициативи може да дойдат от всяко едно от тях, и те се оценяват от комисиии. Понякога инициативи идват от основното равнище и се превръщат в част от политиката. Това е динамична система. Всеки църковен член има глас в тази организация.

Местната църква е от значение

Ролята на местната църква е от съществено значение. Тя е, която ни подхранва и ни помага в съхранението на нашите учения и практики. Здравата местна църква е ключът към здравата основа на Църквата на адвентистите от седмия ден. Ако имате опасения, не поглеждайте към Генералната конференция с мисълта: „Те ще се погрижат всичко да е ОК“. Верността към нашата вест и мисия започва от местната църква. С Божиата благодат участвайте в живота и мисията на вашата местна църква.

Една от първите ви отговорности е да се молите за местната църква: за вашия пастор, за избраните ръководители и за мисионската дейност. Бъ-

дете част от процеса и бъдете активни. Участвайте. Помнете, че не само на публични срещи нещата могат да се променят, а и при лични срещи с ключови ръководители. Ако нещо ви тежи, говорете с вашия пастор или старейшина; говорете с ръководителя на съботното училище, говорете с тези, които са ангажирани в това нещата да се случват.

Подхождайте внимателно и методично. Ако не сте удовлетворени на това ниво, отидете по-нататък. Всеки трябва да е част от процеса. Църквата на адвентистите от седмия ден, на всяко едно равнище, не е ръководена отгоре авторитарна организация, където само няколко души решават какво ще се случва.

Докато говорите, споделяйки това, което ви тежи, лице в лице, Светият Дух може да помогне да повлияете на ръководителя. Никога не си мислете, че имейл, който изпращате, или простичък разговор няма да има никакъв ефект върху човека, с когото разговаряте. Знам, че това не е така. Много пъти имейлите, които аз получавам, както и личните разговори с другите, ми оказват влияние.

Едно хармонично цяло

Работете с молитвен дух, чрез изучаване на Библията и чрез търсене

ГЕНЕРАЛНА КОНФЕРЕНЦИЯ

ДИВИЗИЯ

СЪЮЗНА
КОНФЕРЕНЦИЯ ИЛИ
СЪЮЗНА МИСИЯ

КОНФЕРЕНЦИЯ
ИЛИ МИСИЯ

МЕСТНА
ЦЪРКВА

”Предназначението на организацията е да ни **предпази** от това един човек или малка група от хора да имат прекомерно влияние върху Божиата църква и нейната мисия.“

на съвет от Духа на пророчеството. Помнете, че доколкото е възможно, нашата църква работи на основата на консенсуса. Няма причина, поради която да се делим и да се борим един срещу друг – това не е начинът, по който Бог иска да работи църквата. Понякога трябва да гласуваме, за да открием как се съотнася цялата група, но общо взето най-добрият начин да подходим към предизвикателствата, е на колене, изучавайки усилено Библията, молейки Светия Дух да ни помогне. Гласуването е под Божието ръководство, когато

трябва да бъде взето решение. Използваме го ефикасно в нашата църква.

Някои хора може да критикуват структурата на църквата като раздута на различни равнища и ненужна в това време на опростени административни подходи.

Когато бях председател в Евроазиатската дивизия, видях голямата полза, както ще засвидетелства и всеки председател на дивизия, от нашата църковна организационна структура, където местните проблеми се решават на местно равнище. Неща от по-голя-

ма важност се разглеждат на регионално равнище – съюз или мисия. Още по-сериозни проблеми се адресират до дивизията и понякога дори до сесия на Генералната конференция, където те се обсъждат и подлагат на гласуване от повече от 2000 църковни представители.

Вземаме предвид сериозно тази представителна форма на църковно управление. Казва ни се, че „когато [на сесия] на Генералната конференция се упражнява преценката на братята, събрани от всички краища на делото, личната независимост и личната преценка не бива да се упражняват на инат, но трябва да бъдат подчинени... Бог е наредил, когато представителите на Неговата църква от всички краища на земята бъдат събрани [на сесия] на Генералната конференция, да имат авторитет. Грешката, която има опасност някои да допуснат, е да дадат на ума и преценката на един човек или на малка група хора пълната мярка от авторитет и влияние, които Бог е вложил в Неговата църква, в преценката и гласа на Генералната конференция, събрана да планира просперитета и напредъка на Неговото дело.“

Предназначението на организацията е да ни предпази от това един човек или малка група от хора да имат прекомерно влияние върху Божиата църква

и нейната мисия. Тя дава начин, по който всички членове да могат да имат глас и влияние за мисията на църквата, така че „всичко да става с приличие и ред“ (1 Кор. 14:40).

Библията изобилства от принципи на междуличностни взаимоотношения, на организационен мениджмънт и на инструкции за постигане на Божията мисия. По отношение тази тема, по-голямата част от Духа на пророчеството съдържа съвети по отношение на това как да бъде изпълнена мисията на църквата. Когато се събираме, следвайки Божия прекрасен план за организация и единство в Неговата църква, ще продължим напред единни за изпълнението на мисията, която Той ни е дал.

¹ Testimonies to Ministers, p. 24.

¹ The Acts of the Apostles, p. 92.

Testimonies for the Church, vol. 9, pp. 260, 261.

¹ Свидетелства към служители, стр. 24 от англ. издание

² Деяния на апостолите, стр. 92 от англ. издание

³ Свидетелства към църквата, том 9, стр. 260 и 261. от англ. издание

Тед Н. К. Уилсън

е президент на Църквата на адвентистите от седмия ден

истории

Да дадем светлина на нашия свят

Да дадем светлина на нашия свят — GLOW — е мисионска инициатива, която се е зародила в Калифорния, Съединените щати, но по настоящем се разраства и в други дивизии на Адвентната църква по света. Основава се на концепцията църковни членове да разпространяват GLOW брошури безплатно при всяка възможност. Към момента брошурите са отпечатани на 45 езика.

Ето кратка история, която описва живот, докоснат от инициативата GLOW:

КУБА: Родителите ѝ планирали пътуване до Куба, за да посетят роднини, затова Мария подготвила различни подаръци, които да им занесат. Бог я подбудил да добави и GLOW брошура за своята леля. Мария също така ѝ написала писмо, в което ѝ благодарил за всички хубави моменти, които е имала в нейната къща като дете. За съжаление синът на леля ѝ, Едгар, бил починал, когато бил едва на 3 години, затова Мария обяснила, че когато Исус дойде отново, Той ще върне малките деца, които са починали, на техните майки. „Казвах ѝ, че не знам колко съкрушителна е болката от загубата на дете, но че със сигурност ще бъде страхотно да видиш как Исус го връща към живот“ — добавила Мария. „Тъй като не е вярваща, аз я питах на кого тя би искала Исус да повери Едгар. Казвах ѝ, че за мен ще бъде чест да го получа, но че си мисля, че би предпочела тя самата да го поеме.“ GLOW брошурата на испански, която изпратила Мария, била озаглавена „Има ли надежда след смъртта?“

Майката на Мария ѝ казала, че нейната леля плакала, след като прочела писмото и брошурата. След това решила да отиде на църква.

Историите са подбрани от директора на инициативата GLOW към Конференция Тихоокеански съюз в САЩ — Нелсън Ернст. За да научите повече за инициативата GLOW, посетете www.sdaglow.org. За да гледате видео свидетелства, свързани с GLOW, посетете vimeo.com/user13970741.

ИЛЮСТРАЦИЯ РИКАРДО КАМАЧО

Как вярата расте?

Марк А. Финли

Наскоро проведох поредица от срещи през уикенда с колежани на тема „Светият Дух и пробуждането“. След една от презентациите студент попита: „Пастор Финли, как мога да имам повече вяра? Понякога моята вяра изглежда слаба. Бих искал да имам повече вяра, но не съм сигурен какво да направя, за да получа повече.“

Въпросът на студента не беше нов за мен. През годините често съм го чувал. В урока от този брой ще научим как да имаме растяща, пулсираща, жива вяра.

1 Какво казва Исус за вярата в края на времето?

За да откриете отговора на Исус, прочетете Лука 18:8. Очевидно искрената вяра ще бъде в оскъдност, когато Исус се завърне. Много неща могат да минат за вяра, но в този пасаж Исус ни напомня чрез един въпрос за нуждата от автентична, библейска вяра.

2 Какво е библейска вяра? Как я дефинира Библията?

Намерете отговора в Евреи 11:1. Вярата е основата на нашата християнска опитност. Тя е увереността, че Бог ни обича и желае само добро за нас. Вярата приема Божиите обещания безпрекословно. Вярата е взаимоотношение с Бог като Приятел, Когато познаваме добре, и то ни води да вършим всичко, което Той желае.

3 Каква е другата дума за вяра? Какво откривате в Притчи 3:5, 6? Как този пасаж ви помага да разбирате вярата?

Елън Уайт дефинира вярата по следния начин: „Вярата е доверие в Бог – увереност, че Той ни обича и знае най-добре кое е за наше добро. Така, вместо нашия, тя ни води да избираме Неговия път. Вместо нашето невежество, приемаме Неговата мъдрост; вместо нашата слабост – Неговата сила; вместо нашата греховност – Неговата праведност. Нашият живот, ние самите вече сме Негови; вярата признава Неговото право на притежание и приема благословенията Му.“ (Възпитание, стр. 253 от англ. издание).

4 Кой е източникът на вярата? Какво да правим, когато почувстваме, че имаме слаба или никаква вяра?

Прочетете Римляни 12:3. Вярата е дар, който Бог дава на всеки вярващ. Това не е емоционално чувство или някакъв тип хуманистична позитивна умствена нагласа. Когато направим осъзнат избор да подчиним живота си на Христос и да станем Божи деца чрез Неговия Свети Дух, Той ни дава дара на вярата. Вярата расте, когато я упражняваме.

5 Ако вярата е дар от Бога, как можем да увеличим нашата вяра?

Прочетете Римляни 10:17 и 2 Коринтяни 1:18-20.

Докато четем Божието Слово с молитвена нагласа, Светият Дух развива по-силна вяра в нас. Когато приемем Божиите обещания, като Неговото вечно „Да“ за нас, вярата ни расте.

6 Дали простото четене на Библията винаги ни е от полза?

Каква изненадваща истина откриваме в Евреи 4:2?

Само четенето на Библията няма да доведе до растеж на нашата вяра. Възможно е да четем Библията по безгрижен, неангажиращ начин. Когато четем Библията с доверяващо се сърце и разчитаме на Божиите обещания като на собствени, нашата вяра ще расте.

Размислете над историята за жената с кръвотечение, която Исус изцелява в Лука 8:43-48. Какво ни казва нейната опитност за вярата?

Поне две жизненоважни истини за растящата вяра се съдържат в тази история.

Първо, жената повярва, че Христос може и ще ѝ помогне в нейната безизходица. Нейната вяра не е в нея самата, нито в нейната вяра, а в Исус. Библейската вяра винаги има един център и той е Исус.

Второ, вярата на тази жена расте, докато тя я упражнява. Ако искате растяща, пулсираща вяра, признайте като Божие дете, че Исус ви е дал дара на вярата. Вярвайте в Неговото Слово; изпълвайте ума си с Неговите обещания; упражнявайте вярата, която имате. След това гледайте как вярата ви расте.

Преди 95 години

На 30 април 1919 г. Instituto Industrial (Училище за обучение на служители в Лима) отваря врата в малка къща под наем в Мирафлорес, краен квартал на Лима, столицата на Перу. Х. Б. Лундкист е директорът и единственият член на катедрения съвет.

Когато се разчува за отварянето на училището, Агустин Алва и двама от неговите братовчеди пристигат от Контумаза, Кахамарка. Те тримата и още един млад човек от Лараос, изолиран град от областта на Лима, били единствените студенти.

Алва е първият дипломирал се и в последствие става мисионер. Всички от втория (1928 г.) и третия (1930 г.) випуск стават мисионери към църквата на адвентистите от седмия ден.

Днес Адвентният образователен комплекс на съюза (Complejo Educativo Adventista Union) разполага с три университетски кампуса, включително в Нана, където са университетът и академията на Перуанския съюз.

Как те растат

Кафявите водорасли могат да израснат с 61 см на ден.

Бамбукът може да израсне с 89 см на ден.

Източник: Smithsonian

24

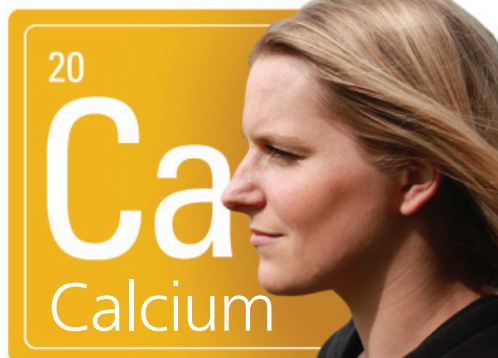
35

ИНЧА ВИСОЧИНА
НА ДЕН

Трябва
да е от
ТРЕНИРОВКИТЕ

Олимпийските медалисти живеят средно с по 2,8 години по-дълго от обикновеното население.

Източник: British Medical Journal/Men's Health

Жени, консумирали 1000 милиграма калций на ден в продължение на 10 години, понижали своя коефициент на смъртност с 22%. В допълнение към млечните продукти, добър източник на калций са бобовите и зелените салатни растения.

Източник: The journal of Clinical Endocrinology and Metabolism/Women's Health